DZIENNIK URZĘDOWY
WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ
w LUBLINIE

Lublin, dnia 1 lutego 1957 **Nr 1** **Poz. 1—5**

T R E Ś Ć

Poz. 1.
ORZECZENIE
PREZYDIUM POWIATOWEJ RADY NARODOWEJ W KRASNYMSTAWIE

z dnia 20. XI. 1956. L. dz. UR. II 6/56

w sprawie przejścia na własność Państwa mienia położonego we wsi i grom. Krupe, pow. krasnostawskiego, woj. lubelskiego, pozostałego po Unisimie Strusiu, przesiedlonym do ZSRR

Na zasadzie art. 3 ust. 1 dekretu z 5. IX. 1947 o przejściu na własność Państwa mienia pozostałego po osobach przesiedlonych do ZSRR. (Dz. U. Nr 59, poz. 318) i Rozporządzenia Ministrów Skarbu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z 15. VII. 1948 wydanego w porozumieniu z Ministrem Administracji Publicznej w sprawie trybu orzekania o przejściu na własność Państwa mienia pozostałego po osobach przesiedlonych do ZSRR. (Dz. U. Nr. 37, poz. 271) Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Krasnymstawie.

o r z e k a:

Wszelkie mienie położone we wsi i grom. Krupe. pow. krasnostawskiego, woj. lubelskiego, składające się z gospodarstwa rolnego o obszarze 1.50 ha gruntu wraz z budynkami, pozostałe po Unisimie Strusiu, przesiedlonym do ZSRR wraz ze wszelkimi prawami i przynależnościami, przeszło w dniu 20. XI. 1956 r. na własność Państwa.

Od orzeczenia powyższego osobom zainteresowanym służy prawo odwołania się do Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Lublinie za pośrednictwem Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Krasnymstawie w terminie 30 dni po upływie 14 dni od dnia wydania niniejszego Dziennika Urzędowego Wojewódzkiej Rady Narodowej w Lublinie.

PRZEWODNICZĄCY PREZ. PRN
W. Moskaluk

Poz. 2.
ORZECZENIE
PREZYDIUM POWIATOWEJ RADY NARODOWEJ W TOMASZOWIE LUB.

z dnia 5. X. 1956.

w sprawie przejścia na własność Państwa mienia położonego we wsi i grom. Majdan Górny. pow. tomaszowskiego, woj. lubelskiego, pozostałego po Adamie Staniku, przesiedlonym do ZSRR

Na zasadzie art. 3 ust. 1 dekretu z 5. IX. 1947 o przejściu na własność Państwa mienia pozostałego po osobach przesiedlonych do ZSRR (Dz. U. Nr 59, poz. 318) i Rozporządzenia Ministrów Skarbu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z 15. VII. 1948 wydanego w porozumieniu z Ministrem Administracji Publicznej w sprawie trybu orzekania o przejściu na własność Państwa mienia pozostałego po osobach przesiedlonych do ZSRR (Dz. U. Nr 37, poz. 271) Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Tomaszowie Lub.

O r z e k a:

wszelkie mienie położone we wsi i grom. Majdan Górny, pow. tomaszowskiego, woj. lubelskiego, składające się z gospodarstwa rolnego o obszarze 1.12 ha gruntu, pozostałe po Adamie Staniku, przesiedlonym do ZSRR wraz z wszelkimi prawami i przynależnościami przeszło w dniu 1 czerwca 1945 r. na własność Państwa.

Od orzeczenia powyższego osobom zainteresowanym służy prawo odwołania się do Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Lublinie za pośrednictwem Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Tomaszowie Lub. w terminie 30 dni po upływie 14 dni od dnia wydania niniejszego Dziennika Urzędowego Wojewódzkiej Rady Narodowej w Lublinie.

PRZEWODNICZĄCY PREZ. PRN
T. Poniat

Poz. 3.
ZARZĄDZENIE Nr 72/9/56
PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W LUBLINIE

z dnia 31.XII. 1956

wydane w porozumieniu z Rejonem Dróg Wodnych w Warszawie. w sprawie przepisów bezpieczeństwa ruchu łodzi sportowych i rybackich oraz bezpieczeństwa na plażach i kąpieliskach na wodach śródlądowych.

Na podstawie art. 35 Ustawy Wodnej (Dz. U. Nr 62 z 1928 r.) i art. 6 Ustawy z 20 III. 1950 o terenowych organach jednolitej władzy państwowej (Dz. U. Nr 14 poz. 130) zarządza się co następuje:

§ 1.

Dostęp do wód śródlądowych, zwłaszcza w miejsowościach o znacznym zaludnieniu, jak i powszechne ich użytkowanie, a w szczególności korzystanie z kąpieli, jeżdżenie łodziami, motorówkami, kajakami itp. a w zimie jazda na łyżwach, mogą odbywać się tylko w dozwolonych miejscach, wyznaczonych przez władze administracji ogólnej ewentualnie w porozumieniu z władzami żeglugowymi tj. Zarządami Dróg Wodnych..

§ 2.

Właściciele, dzierżawcy i zarządcy terenów plażowych i kąpielisk są obowiązani część wody przy brzegu, przeznaczonej do kąpieli, otoczyć sznurem i oznaczyć kolorowymi pławami.

Wypływanie poza linię pław jest wzbronione. Zakaz ten nie dotyczy osób, zaopatrzonych w widoczne oznaki (np. specjalne czepki na głowie), wydawane przez upoważnione zrzeszenia sportowe, a stwierdzające umiejętność pływania.

§ 3.

Właściciele, dzierżawcy i zarządcy terenów plażowych i kąpielisk są obowiązani utrzymywać ratowników, umiejących pływać, zaopatrzonych we właściwy sprzęt ratowniczy, a w szczególności łódź motorową lub wiosłową, koła i pasy ratunkowe, apteczkę podręczną.

Ratownicy powinni stale przestrzegać, aby osoby kąpiące się nie przekraczały wyznaczonych granic terenów przeznaczonych do kąpieli.

§ 4.

Kierownicy obozów letnich, których uczestnicy korzystają z kąpieli, mają również obowiązek przestrzegania przepisów niniejszego zarządzenia.

§ 5.

Podawanie i spożywanie na plażach napojów alkoholowych oraz dopuszczanie na plażę osób nietrzeźwych jest wzbronione.

§ 6.

Zarobkowe i zawodowe wynajmowanie dla celów sportowych lub spacerowych łodzi wiosłowych, żaglowych, motorowych itp, na wodach śródlądowych, dozwolone jest jedynie osobom posiadającym pisemne zezwolenie właściwych terytorialnie władz administracji ogólnej.

§ 7.

Zabrania się samodzielnego używania łodzi sportowych, spacerowych i rybackich osobom nie umiejącym pływać, sterować, żeglować lub kierować motorem, dzieciom do lat szesnastu włącznie, osobom zdradzającym objawy nienormalne ,będącym w stanie nietrzeźwym.

§ 8.

Umiejętność pływania, sterowania, wiosłowania, żeglowania lub prowadzenia łodzi motorowych, oraz znajomość przepisów, dotyczących żeglugi i spławu na śródlądowych drogach wodnych, stwierdza legitymacja.

Legitymacje te wydawane będą przez upoważnione do tego przez Prezydia Wojewódzkich Rad Narodowych kluby sportowe lub stowarzyszenia, mające na celu rozwój sportów i turystyki wodnej.

W miejscowościach, w których nie ma tego rodzaju klubów lub stowarzyszeń, lub istniejące kluby i stowarzyszenia nie zostały upoważnione do wydawania takich legitymacji, wydawać je będą właściwe terytorialnie wojewódzkie, powiatowe lub miejskie komitety Kultury Fizycznej.

§ 9.

Legitymacje wymienione w § 8 niniejszego zarządzenia, powinny zawierać:

a) numer bieżący, nazwisko i imię, adres, fotografię i własnoręczny podpis,

b) nazwę i adres klubu lub instytucji, wystawiającej legitymację,

c) datę wystawienia, okres ważności, pieczęć klubu lub instytucji, wydającej legitymację, oraz podpis osoby wystawiającej legitymację,

d) wyciąg z przepisów niniejszego zarządzenia.

§ 10.

Legitymacja powinna być okazywana na każdorazowe żądanie organów nadzorczych tj. administracji ogólnej, organów służby wodnej i Milicji Obywatelskiej.

§ 11.

Zabrania się używania kajaków i łodzi sportowych o powierzchni mniejszej od 10 m² w porze nocnej, licząc od zachodu do wschodu słońca.

Większe łodzie sportowe, oraz łodzie rybackie, będące w ruchu w porze nocnej powinny być oznaczone sygnałami świetlnymi, ustalonymi w załączniku do zarządzenia Ministra Żeglugi z 10. IX. 1952 w sprawie usprawnienia żeglugi i spławu na śródlądowych drogach wodnych (Mon. Pol. Nr A-87, poz. 1368).

§ 12.

Każda łódź winna posiadać, w stosunku do ilości korzystających z niej osób, odpowiednią ilość kół ratunkowych, pasów korkowych, kamizelek lub innych tego rodzaju przyrządów ratunkowych, zdatnych do użytku.

Osoby mogące się wykazać posiadaniem państwowej odznaki pływackiej, wolne są od obowiązku posiadania przyrządów ratunkowych.

§ 13.

Zabrania się używania łodzi motorowych bez tłumików lub z tłumikami nieszczelnymi.

§ 14.

Zabrania się przepływać łodziami sportowymi i rybackimi bez napędu mechanicznego, z biegiem rzeki obok pomostów, przystani itp. stale umocowanych, oraz obok statków w odległości mniejszej niż 5—10 m w zależności od szerokości rzeki.

§ 15.

Zabrania się podpływania łodziami sportowymi i rybackimi przyczepiania się do statków, tratew oraz pociągów holowniczych będących w ruchu.

Wszelkiego rodzaju łodzie sportowe i rybackie, płynące w poprzek rzeki, powinny pozostawać w takiej odległości dziobu, statku, idącego wzdłuż rzeki, by nie powodować konieczności jego zatrzymywania się lub zwolnienia szybkości jazdy.

§ 16.

Zabrania się używania łodzi sportowych w czasie wielkiej wody, dużej fali oraz spływu śryżu lub kry.

Zakaz ten nie dotyczy w wypadku ratowania osób tonących lub zagrożonych powodzią ludzi.

§ 17.

Zabrania się łodziom sportowym z napędem motorowym jazdy z szybkością większą jak 30 km/godz. oraz jazdy akrobatycznej.

W obrębie miast, przystani, miejsc postojowych itp. szybkość jazdy nie może przekraczać 12 km/godz.

Przy mijaniu łodzi wyścigowych, wiosłowych, piaskarskich, rybackich, karawan pomiarowych lub pogłębiarskich — zabrania się wywoływania szybką jazdą większych fal.

§ 18.

Statki i łodzie żeglugi śródlądowej, a w tej liczbie również łodzie sportowe i rybackie, winny być — zgodnie z art. 6 Ustawy z 7.III 1950 o żegludze i spławie na śródlądowych drogach wodnych (Dz. U. Nr 26 z 1952 r. poz. 182) — zgłoszone do rejestracji administracyjnej we właściwych terytorialnie organach władz żeglugowych lub władz administracji ogólnej.

§ 19.

Na śródlądowych drogach wodnych żeglownych i spławnych, ogłoszonych w zarządzeniu Ministra Żeglugi z 22.IX. 1952 w sprawie uznania niektórych wód śródlądowych za żeglowne i spławne drogi wodne (Mon. P. Nr A-90 poz. 140) rejestrację przeprowadzają władze żeglugowe tj. Zarządy Dróg Wodnych, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Komunikacji z 26. IV. 1950 w sprawie rejestracji administracyjnej statków żeglugi śródlądowej (Dz. U. Nr 21 poz. 186).

§ 20.

Na śródlądowych wodach nieżeglownych i niespławnych, nie będących w administracji Rejonów Dróg Wodnych, rejestrację przeprowadzają w analogiczny sposób władze administracji ogólnej.

§ 21.

W wyniku rejestracji właściciele posiadacze łodzi otrzymują kartę rejestracyjną, bez której ruch łodzi jest wzbroniony.

§ 22.

Na każdej łodzi winien być wypisany numer karty rejestracyjnej oraz nazwisko i imię właściciela lub posiadacza ewentualnie godło klubu lub stowarzyszenia sportowego.

§ 23.

Przedsiębiorstwa wynajmu łodzi oraz właściciele łodzi wynajmujący te sporadycznie osobom postronnym mogą wynajmować pod warunkiem, że łódź:

a) posiada ważną kartę rejestracyjną,

b) odpowiada warunkom bezpieczeństwa,

c) nie doznała po ostatnich oględzinach przebudowy lub uszkodzenia.

§ 24.

W miejscach większych skupisk łodzi sportowych, będących w posiadaniu klubów lub sportowych domów, obozów wypoczynkowych i wczasowych itp. względnie będących w posiadaniu przedsiębiorstw wynajmu, władze administracji ogólnej wspólnie z organami władz żeglugowych i Milicji Obywatelskiej winni corocznie przed otwarciem nawigacji, przeprowadzać oględziny łodzi celem zbadania stanu łodzi i wyposażenia.

Wyszczególnione władze obowiązane są również do przeprowadzania inspekcji dorywczych dla stwierdzenia stanu bezpieczeństwa łodzi.

§ 25.

Miejsce postoju łodzi wyznacza władza administracji ogólnej w porozumieniu z władzą żeglugową.

Miejsce to powinno być oznaczone na specjalnej tablicy z odpowiednimi napisami.

Postój łodzi w innych miejscach jest wzbroniony. Łodzie w czasie postoju należy ustawiać w rzędzie obok siebie i zamykać na kłódki.

§ 26.

Wynajmowanie łodzi żaglowych i motorowych dozwolone jest tylko wraz z obsługą, posiadającą odnośne zezwolenie na ich prowadzenie, stosownie do postanowień § 8 nin. zarządzenia.

Prowadzenie łodzi przez inne osoby jest wzbronione.

§ 27.

Wynajmowanie innych łodzi lub obsługi dozwolone jest jedynie osobom, które wykażą się umiejętnością pływania.

§ 28.

Wynajmowanie łodzi jest wzbronione:

a) dzieciom bez opieki dorosłych,

b) osobom nietrzeźwym,

c) podczas większej fali lub silniejszego wiatru oraz od zmroku do świtu,

d) większej ilości osób, aniżeli wskazanej w karcie rejestracyjnej.

§ 29.

Przedsiębiorstwa, kluby sportowe lub stowarzyszenia oraz osoby trudniące się zawodowo wynajmowaniem łodzi, obowiązane są:

a) nie dopuszczać do przeciążania łodzi,

b) odmawiać najmu łodzi osobom nieumiejącym pływać lub prowadzić łódź, oraz osobom nietrzeźwym.

§ 30.

Osoby, zachowujące się w łodzi w sposób wywołujący niebezpieczeństwo winien wynajmujący wezwać do przybicia do brzegu i opuszczenia łodzi, a w razie grożącego niebezpieczeństwa pośpieszyć w miarę możności z natychmiastową pomocą. Tak wynajmujący jak i osoby korzystające z łodzi obowiązane są stosować się niezwłocznie do wszelkich wskazań organów nadzorczych tj. władz administracji ogólnej, władz żeglugowych i Milicji Obywatelskiej.

§ 31.

Przedsiębiorstwa wynajmu łodzi, oraz właściciele łodzi, wynajmujący łodzie sporadycznie osobom postronnym, obowiązani są:

a) nie dopuszczać do przeciążania łodzi,

b) odmówić najmu łodzi osobom wymienionym w § 7 nin. zarządzenia,

c) uwidocznić na łodzi swoje nazwisko i adres,

d) uwidocznić na łodzi dozwoloną ilość osób do korzystania.

§ 32.

Zabrania się kąpania i jeżdżenia łodziami dzieciom do lat 14 bez opieki rodziców lub osób starszych umiejących pływać na wszystkich wodach śródlądowych za wyjątkiem kąpielisk, na zarządcach których ciąży obowiązek zapewnienia należytego bezpieczeństwa przy kąpieli w myśl §§ 1—3 niniejszego zarządzenia.

§ 33.

Regaty i spływy kajaków, wyścigi ślizgaczy itp. zawody sportowo-wodne mogą się odbywać na podstawie zezwolenia właściwych władz administracji ogólnej i tylko na trasie ustalonej przez tę władzę w porozumieniu z właściwym Rejonem Dróg Wodnych.

Jeśli trasa przechodzi przez dwa lub więcej powiatów zezwolenia na regaty udziela Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Lublinie, ewentualnie w porozumieniu z tymi Wojewódzkimi Radami Narodowymi, do których odnośne powiaty na trasie spływu należą.

W czasie trwania regat zabrania się wszelkim innym ludziom, nie uczestniczącym w zawodach znajdowania się na trasie z wyjątkiem łodzi umocowanych w odpowiednich miejscach przy przystani i brzegu.

Organizatorzy zawodów winni zabezpieczyć odnośne warunki bezpieczeństwa oraz środki ratownicze na trasie.

§ 34.

Zarządzenie niniejsze winno być stale wywieszone w miejscu widocznym w lokalach klubów sportowych i stowarzyszeń wychowania fizycznego, na przystaniach, oraz w biurach zarządów miejskich i grmadzkich, miast i gromad, które położone są nad wodami, nadającymi się do uprawiania sportów wodnych oraz, w przedsiębiorstwach wynajmu łodzi.

§ 35.

Wszystkie łodzie sportowe, wiosłowe, żaglowe, motorowe łodzie spacerowe, rybackie, dla celów gospodarczych, piaskarskie itp. podlegają ponadto ogólnym przepisom żeglugi i spławu, ogłoszonym w zarządzeniu Ministra Żeglugi z 10. IX. 1952 w sprawie uprawiania żeglugi i spławu na śródlądowych drogach wodnych (Mon. Pol. Nr A-87, poz. 1368).

§ 36.

Winni przekroczenia niniejszego zarządzenia pociągani będą do odpowiedzialności karno-administracyjnej.

§ 37.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Z-CA PRZEWODNICZĄCEGO PREZYDIUM WRN

B. Nazimek

Poz. 4.

ZARZĄDZENIE Nr 1/57
PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W LUBLINIE
z dnia 11. I. 1957.

w sprawie przymusowych szczepień ochronnych przeciw błonicy (dyfterii), durowi brzusznemu i ospie naturalnej na terenie województwa lubelskiego w roku 1957.

Na podstawie: 1) Art. 11 lit. a Ustawy z 21. II. 1935 o zapobieganiu chorobom zakaźnym i o ich zwalczaniu (Dz. Ust. Nr 27, poz. 198), 2) Rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z 25. II. 1936 — o przymusowym szczepieniu ochronnym przeciw błonicy ((dyfterii) — (Dz. Ust. Nr. 22, poz. 183), 3) Rozporządzenia Ministra Zdrowia z 11. VII. 1947 o przymusowych szczepieniach ochronnych przeciw durowi brzusznemu (Dz. Ust. Nr 54, poz, 294), 4) Rozporządzenia Ministra Zdrowia z 20. VI. 1951 — w sprawie przymusowych szczepień ochronnych przeciwko ospie (Dz. Ust. Nr 35, poz. 275) oraz 5) Instrukcji Ministra Zdrowia Nr 35/51 z 23. V. 1951 — w sprawie organizacji masowych szczepień ochronnych przeciw chorobom zakaźnym (Dz. Urz. Min. Zdr. Nr 11/51, poz. 107)

z a d z ą d z a s i ę co następuje:

§ 1.

Przymusowe szczepienia ochronne przeciw błonicy, czyli dyfterytowi, przeciw durowi brzusznemu i przeciw ospie naturalnej powinny być przeprowadzone w roku 1957 na terenie wszystkich powiatów i miast wydzielonych województwa lubelskiego, w okresach czasu i grupach wieku, podanych w dalszym ciągu niniejszego zarządzenia.

§ 2.

1) Jednostką organizującą i przeprowadzającą szczepienia ochronne są Wydziały Zdrowia Powiatowych — Miejskich Rad Narodowych, właściwych dla danego terenu

2) W sprawach organizowania i przeprowadzania szczepień ochronnych Wydziały Zdrowia terenowych rad narodowych mają prawo korzystać z pełnej pomocy i poparcia Ob. Ob. Przewodniczących Prezydiów PRN — MRN. lub ich Zastępców, resortowo odpowiedzialnych za Służbę Zdrowia.

3) Kierownik Wydziału Zdrowia Prezydium PRN — MRN jest osobiście odpowiedzialny za zmobilizowanie do wykonywania szczepień wystarczającej liczby personelu szczepiącego.

4) Kierownik Wydziału Zdrowia Prez. PRN — MRN oraz Powiatowy — Miejski Inspektor Sanitarny, będący na mocy Dekretu z 14. VIII. 1954 o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. Ust. Nr 37, poz. 160), zastępcą kierownika Wydziału Zdrowia do spraw sanitarno-epidemiologicznych, mają prawo wydawać polecenia i wskazówki Gromadzkim Radom Narodowym w sprawach związanych z planowaniem, organizowaniem, i przebiegiem szczepień ochronnych na podległym im terenie, a w szczególności mają prawo żądać od rad narodowych:

a) przedkładania aktualnych spisów ludności, podlegających poszczególnym szczepieniom,

b) dostarczania i rezerwowania odpowiednio urządzonych pomieszczeń ,przeznaczonych na punkty szczepienne,

c) terminowego zawiadamiania ludności o mającym się odbyć szczepieniu,

d) dostarczania środków lokomocji i innej pomocy osobom przeprowadzającym szczepienia, w dniach i godzinach wyznaczonych przez Wydziały Zdrowia, ośrodki zdrowia i przychodnie rejonowe, zgodnie z terminarzami planów szczepiennych.

§ 3.

Wojewódzki Inspektor Sanitarny w Lublinie, w oparciu o obowiązujące ustawodawstwo i zarządzenia władz zwierzchnich, określa szczegółowy rozdział kompetencji poszczególnych pionów Służby Zdrowia (profilaktyka i lecznictwo, ochrona macierzyństwa i zdrowia dziecka, służba sanitarno-epidemiologiczna) w sprawach związanych z realizacją planów szczepiennych.

§ 4.

1) Przymusowe szczepienia ochronne przeciw błonicy, czyli dyfterytowi, zgodnie z Instrukcją Nr 50/54 Ministra Zdrowia z 25. X. 1954. (Dz. Urz. Min. Zdr. Nr 21/54, poz. 110) i pismem Ministra Zdrowia z 7. XII. 1954 Nr S. X. 28b/4253/54, należy przeprowadzać systematycznie przez cały rok 1957.

2) Przymusowym szczepieniom przeciw błonicy (dyfterii) podlegają dzieci w wieku od 4-go m-ca życia do 7-miu lat skończonych.

3) Przymusowe szczepienie przeciw błonicy (dyfterii) składa się ze szczepienia podstawowego i obowiązujących szczepień **powtórnych**.

§ 5.

1) Szczepienie podstawowe przeciw błonicy (dyfterii) składa się z trzykrotnego szczepienia anatoksyny błoniczej w odstępie 4—6 tygodni między pierwszym i drugim wstrzyknięciem, oraz w odstępie 5—7 miesięcy między drugim i trzecim wstrzyknięciem.

2) Pełnemu, trzykrotnemu szczepieniu podstawowemu podlegają dzieci, które:

a) nie były jeszcze w swoim życiu szczepione przeciwko błonicy.

b) rozpoczęły w latach ubiegłych cykl szczepienia podstawowego lecz go nie ukończyły, a terminy między poszczególnymi wstrzyknięciami uległy przedawnieniu.

3) Dzieci, które rozpoczęły szczepienie podstawowe w roku ubiegłym i go nie ukończyły, a termin następnego wstrzyknięcia nie uległ przedawnieniu, podlegają wstrzyknięciom brakującym do zakończenia pełnego cyklu szczepienia podstawowego.

§ 6.

Szczepienie powtórne przeciw błonicy (dyfterii) jest jednorazowe i podlegają mu dzieci w wieku do 7 lat skończonych, które przeszły szczepienie podstawowe przeciwko błonicy w roku 1954 i wcześniej wg. dawniej obowiązujących przepisów (dwukrotne wstrzyknięcie anatoksyny błoniczej w odstępie 6—8 tygodni) a od czasu szczepienia podstawowego minęły trzy lata, oraz dzieci które przechorowały błonicę, po upływie nie mniej niż 6 miesięcy po chorobie.

§ 7.

1) dzieci w wieku 8—14 lat i starsze, które nie były szczepione przeciw błonicy (dyfterii), w wypadku wskazań epidemicznych na danym terenie, podlegają szczepieniu podstawowemu dwuktrotnemu w odstępie 4—6 tygodni między pierwszym i drugim wstrzyknięciem.

2) Polecenie zaszczepienia grupy dzieci wymienionej w pkt. 1 niniejszego paragrafu wydaje właściwy dla danego terenu Inspektor Sanitarny.

§ 8.

1) Przymusowe szczepienia ochronne przeciw durowi brzusznemu należy rozpocząć z dniem 15 marca 1957 r., a zakończyć w dniu 30 czerwca 1957 r.

2) Przymusowym szczepieniom ochronnym przeciw durowi brzusznemu podlegają osoby w wieku od 5—60 lat.

3) Prezydia Powiatowych — Miejskich — Gromadzkich Rad Narodowych, zgodnie z pkt. 4 § 2 niniejszego zarządzenia mają obowiązek sporządzić do dnia 28 lutego 1957 r. imienne listy szczepienne w dwóch egzemplarzach, osób podlegających w/w szczepieniom.

§ 9.

1) Przymusowe szczepienia ochronne przeciw ospie naturalnej należy przeprowadzić od dnia 15 kwietnia 1957 r. do dnia 15 czerwca 1957 r. (w okresie wiosennym) oraz od dnia 15 sierpnia 1957 r. do dnia 30 września 1957 r. (w okresie jesiennym).

2) Szczepienia ochronne przeciw ospie naturalnej dzielą się na: p i e r w o t n e i p o w t ó r n e.

3) **Szczepieniu pierwotnemu** podlegają dzieci w wieku od 2-ch do 6-ciu miesięcy życia oraz inne osoby, nie szczepione przeciw ospie naturalnej.

4) **Szczepieniu powtórnemu** podlegają dzieci w siódmym roku życia (urodzone w roku 1950) oraz inne osoby w wieku do 60-ciu lat, po upływie 5-ciu lat od dnia szczepienia pierwotnego.

5) Szczepieniom ochronnym przeciw ospie nie podlegają osoby, które przebyły ospę naturalną.

§ 10.

1) Osoby szczepione przeciw ospie **pierwotnie** obowiązane są zgłosić się do punktu szczepiennego — siódmego dnia, osoby zaś szczepione **powtórnie** — czwartego dnia po szczepieniu, w celu kontroli wyników szczepienia.

2) W przypadku stwierdzenia ujemnego wyniku szczepienia osoby te obowiązane są poddać się ponownemu szczepieniu przeciw ospie.

§ 11.

Przymusowym szczepieniom ochronnym nie podlegają osoby posiadające zaświadczenia, że stan ich zdrowia nie pozwala na dokonanie szczepienia. Świadectwo zwolnienia od szczepień może być wydane przez lekarza urzędowego lub lekarzy upoważnionych do przeprowadzania szczepień.

§ 12

Osoby poddające się szczepieniom, względnie związanym ze szczepieniami badaniom lekarskim, nie uiszczają z tego tytułu żadnych opłat. Zwolnienia oraz zaświadczenia o dokonanym szczepieniu wydawane są również bezpłatnie.

§ 13.

Zarządzenie o akcji szczepień powinno być opublikowane w dziennikach miejscowych, przez radiowęzły oraz przy pomocy afiszów na terenie objętym akcją szczepienną, co najmniej na 2 tygodnie przed rozpoczęciem akcji szczepień.

§ 14.

Akcja szczepienna powinna być poparta szeregiem odczytów i pogadanek uświadamiających, przeprowadzanych przez pracowników Służby Zdrowia oraz organizacje społeczne na terenie zakładów pracy, w szkołach i na wsi.

§ 15.

1) Akcję szczepienną należy skoncentrować przede wszystkim w ośrodkach zdrowia, punktach felczerskich, ambulatoriach, szkołach, zakładach pracy i w lokalach wyznaczonych przez gromadzkie rady narodowe (§ 2, pkt, 4 niniejszego zarządzenia).

2) Lokale powyższe należy traktować jako urzędowe punkty szczepienne.

§ 16.

1) W urzędowych punktach szczepiennych, w razie niedostatecznej liczby lekarzy, szczepienia mogą być dokonywane przez pomocniczy personel fachowy (studentów medycyny IV, V i VI roku, felczerów medycyny, pielęgniarki), jedynie pod kontrolą lekarza.

2) Personelowi pomocniczemu nie wolno przeprowadzać szczepień poza punktami szczepiennymi.

3) Szczepienia poza urzędowymi punktami mogą być dokonywane przez lekarzy, na podstawie specjalnych upoważnień; uprawnia się Wydział Zdrowia PWRN do wydawania tych upoważnień.

§ 17.

1) Personel zatrudniony w akcji szczepień powinien być dokładnie przeszkolony w technice przeprowadzania szczepień ochronnych, zapoznany z obowiązującymi przepisami i instrukcjami oraz powinien posiadać zaświadczenia upoważniające do szczepienia od tego lekarza który przeprowadził szkolenie.

2) Kierownicy Wydziałów Zdrowia Prezydiów PRN — MRN powinni zorganizować na swoim terenie odprawę z personelem szczepiącym i wytypować lekarzy, którzy obowiązani będą przeszkolić personel szczepiący. Zaniedbania będą surowo karane.

§ 18.

1) Kontrolę nad przeprowadzaniem szczepień na terenie powiatu — miasta wydzielonego sprawuje Kierownik Wydziału Zdrowia Prezydium Powiatowej — Miejskiej Rady Narodowej oraz Powiatowy — Miejski Inspektor Sanitarny, a na terenie województwa — Wojewódzki Inspektor Sanitarny (Wojewódzka Stacja Sanitarno-Epidemiologiczna) oraz Oddział Ochrony Macierzyństwa i Zdrowia Dziecka PWRN — Wydział Zdrowia.

2) Powiatowy — Miejski Inspektor Sanitarny, a w razie jego braku, właściwy dla danego powiatu — miasta Kierownik Powiatowej — Miejskiej Kolumny Sanitarnej, czuwa nad sprawną koordynacją przymusowych szczepień ochronnych objętych niniejszym zarządzeniem z przymusowymi szczepieniami przeciwko gruźlicy.

§ 19.

1) Sprawozdawczość z wykonania szczepień: miesięczna, półroczna i roczna opracowywana jest przez Powiatowe — Miejskie Stacje i Kolumny Sanitarno-Epidemiologiczne w oparciu o comiesięczne meldunki z punktów szczepiennych i nadsyłana jest do Wojewódzkiej Stacji Sanitarno-Epidemiologicznej w Lublinie. ul. Uniwersytecka 14.

2) Miesięczne meldunki z przebiegu szczepień na terenie powiatu — miasta wydzielonego sporządzane są na formularzu Mz. E. II-7 i powinny być nadsyłane do dnia 5-go każdego następnego m-ca.

3) Sprawozdawczość półroczna i roczna z przebiegu szczepień powinna być nadsyłana do dnia 15 lipca 1957 r. — za I półrocze i do dnia 15 stycznia 1958 r. — za cały rok 1957. Sprawozdania należy sporządzać na formularzu Mz. E. II-8.

§ 20.

Kierownik Wydziału Zdrowia Prezydium Powiatowej — Miejskiej Rady Narodowej jest osobiście odpowiedzialny za należyte i terminowe przeprowadzenie szczepień na podległym terenie.

§ 21.

W stosunku do osób, które uchylać się będą od obowiązków nałożonych na nie niniejszym zarządzeniem lub, które będą utrudniać i opóźniać realizację planów szczepiennych — Państwowi Inspektorzy Sanitarni mają prawo stosować środki przewidziane przepisami o postępowaniu przymusowym w administracji, a w szczególności nakładać na osoby fizyczne i prawne kary pieniężne celem przymuszenia, w trybie i na warunkach art. 17 Dekretu z 14. VIII. 1954 — o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. Ust. Nr 37, poz. 160).

§ 22.

Za niedopełnienie obowiązku szczepienia dzieci odpowiedzialni są rodzice lub osoby, pod których bezpośrednią pieczą znajdują się dzieci podlegające szczepieniu.

§ 23.

Osoby winne niedopełnienia obowiązku szczepień będą pociągnięte do odpowiedzialności w trybie karno-administracyjnym i w myśl art. 22 Ustawy z 21. II. 1935 o zapobieganiu chorobom zakaźnym i o ich zwalczaniu (Dz. Ust. Nr 27, poz. 198) oraz Dekretu z dnia 26. IV. 1948 o podwyższeniu grzywien, kar pieniężnych, kar porządkowych i nawiązek (Dz. Ust. Nr 24, poz. 161) podlegają grzywnie do wysokości 3.000 zł lub karze pracy poprawczej do 3 miesięcy.

§ 24.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Z-CA PRZEWODNICZĄCEGO PREZYDIUM
WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ
Mgr M. Wójcik

Poz. 5.

INFORMACJA
WYDZIAŁU FINANSOWEGO PREZYDIUM WRN W LUBLINIE

z dnia 10. I. 1957.

Wydział Finansowy Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Lublinie komunikuje, że instrukcja Ministra Finansów z 15. III. 1955 w sprawie obowiązkowych świadczeń w naturze na niektóre cele publiczne (Monitor Polski Nr 29, poz. 286 i Nr 2/56, poz. 24) zobowiązuje:

1. zainteresowane w wykorzystaniu świadczeń w naturze prezydia gromadzkich r. n., prezydia osiedli oraz miast niestanowiących powiatu, wydziały prezydiów powiatowych i wojewódzkich rad narodowych oraz jednostki budżetu centralnego do złożenia w terminie do dnia 31 stycznia 1957 r. w Wydziałach Finansowych Prezydiów Powiatowych Rad Narodowych zapotrzebowania na świadczenia w naturze na 1957 r. wg. wzoru Nr 1 w 3-ch egzemplarzach,

2. prezydia powiatowych rad narodowych do sporządzenia w terminie do dnia 15 lutego 1957 r. planu zużycia świadczeń w naturze i przesłanie wycinków tego planu tym jednostkom, które zgłosiły zapotrzebowanie oraz właściwym prezydiom gromadzkich rad narodowych.

KIEROWNIK WYDZIAŁU FINANSOWEGO
PREZYDIUM WRN
w.z. Zdz. Lauber

Adres Redakcji: Radca Prawny Prez. W.R.N. w Lublinie, ul. 22-go Lipca Nr 4, pokój 51
Adres Administracji: Prezydium W.R.N. w Lublinie, ul 22-go Lipca Nr 4, pokój 30a
Cena niniejszego numeru wynosi 1.20 zł.

Warunki prenumeraty Dziennika Urzędowego Wojewódzkiej Rady Narodowej w Lublinie, oraz cennik ogłoszeń

Prenumerata roczna wynosi 18 złotych, półroczna 10 złotych.

Materiały do publikacji dostarczyć należy Redakcji najpóźniej 12 dni przed ukazaniem się numeru. Ogłoszenia o zagubieniu dokumentów — ryczałt 10.50, od każdego następnego dokumentu 1.50. Prenumeratę uiszczać z góry, rachunków nie wysyła się. Należność wpłacać w Narodowym Banku Polskim I Oddz. Miejski w Lublinie na r/k Wydziału Ogólno-Gospodarczego P. W. R. N. w Lublinie konto 808—95/1—537 (cz. 15. Dz. 5. Rozdz. 19).

L.D.Pr. — Unicka 4. Zam 540 — 22.I. — 3.II.57 A - 11
1500 A - 4 druk. mat. VII 60 g.